U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Petra Průchy a JUDr. Milana Kamlacha v právní věci žalobce: **A. T.**, zast. JUDr. Vladimírem Trnkou, advokátem, se sídlem Praha 2, Bělehradská 77, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 27. 7. 2004, č. j. 59 Az 192/2003 – 36,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou u Krajského soudu v Ostravě osobně dne 5. 10. 2004 se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhal zrušení shora označeného rozsudku Krajského soudu v Ostravě, jímž byla zamítnuta žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 11. 2003, č. j. OAM-6000/VL-07-08-2003. Tímto rozhodnutím žalovaný zamítl žádost stěžovatele o udělení azylu jako zjevně nedůvodnou podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákona o azylu“).

Stěžovatel současně s kasační stížností požádal o přiznání odkladného účinku s tím, že v České republice žije se svojí manželkou a synem, kteří zde mají legalizován pobyt a nepřiznání odkladného účinku podané kasační stížnosti by znamenalo rozdělení rodiny, což by bylo v rozporu s humanitárním posláním azylového zákona.

Nejvyšší správní soud se věcnou důvodností kasační stížnosti zabývat nemohl, neboť byla podána opožděně.

Ze spisu vyplývá, že k žádosti stěžovatele mu byl Krajským soudem v Ostravě ustanoven zástupce pro řízení o podané žalobě, jímž byl určen JUDr. Karel Svoboda, advokát se sídlem v Bruntále, Sladovnická 13. V souladu s ustanovením § 42 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) byl napadený rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 27. 7. 2004, č. j. 59 Az 192/2003 – 36, doručen tomuto zástupci stěžovatele dne 24. 8. 2004, jak vyplývá z číselného záznamu na dodejce od obálky, v níž byl rozsudek doručován. Protože téhož dne byl rozsudek doručen též žalovanému, nabyl právní moci dne 24. 8. 2004. V rozsudku byl stěžovatel řádně poučen o možnosti podat proti němu kasační stížnost do dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu prostřednictvím Krajského soudu v Ostravě.

V souladu s ustanovením § 106 odst. 2 s. ř. s., ve znění pozdějších předpisů, musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. Ustanovení § 40 odst. 2 s. ř. s. pak stanoví, že lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Protože dnem, který určil počátek běhu lhůty pro podání kasační stížnosti (dnem doručení) bylo v projednávané věci úterý 24. 8. 2004 a jednalo se o lhůtu dvoutýdenní, posledním dnem lhůty pro podání kasační stížnosti bylo úterý dne 7. 9. 2004. Nejpozději v tento den mohl stěžovatel podat kasační stížnost s účinky zachování lhůty.

Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout (§ 106 odst. 2 s. ř. s.).

Vzhledem k tomu, že kasační stížnost byla Krajskému soudu v Ostravě podána osobně až dne 5. 10. 2004, nezbývá než konstatovat, že lhůta pro podání kasační stížnosti byla zmeškána a Nejvyšší správní soud ji musel jako opožděně podanou podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., odmítnout.

Na tomto závěru nemůže nic změnit ani skutečnost, že se stěžovatel dne 29. 9. 2003 dostavil osobně ke Krajskému soudu v Ostravě a zde mu na jeho žádost byl soudem vydán jeden stejnopis rozsudku uvedeného soudu ze dne 27. 7. 2004, č. j. 59 Az 192/2003 – 36. Od tohoto data nelze lhůtu pro podání kasační stížnosti odvíjet, neboť za den účinného doručení je třeba pokládat úterý 24. 8. 2004, kdy byl v souladu s ustanovením § 42 odst. 2 s. ř. s. doručen napadený rozsudek soudem určenému zástupci stěžovatele.

Protože kasační stížnost byla podána opožděně, nemohl se Nejvyšší správní soud již zabývat návrhem stěžovatele na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti ve smyslu § 107 s. ř. s.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byla kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. dubna 2005

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu